

Apának lenni apák napján

„Hogyan is kellene apának lenni?
Igazi receptet még nem írt senki.”
(Aranyosi Ervin: *Apának lenni*)

V alóban, igazi receptet a gyermekneveléshez nem ad senki az apukáknak, viszont jelenlétük, gondoskodásuk nélkülözhetetlen a kiegyensúlyozott érzelmi fejlődéshez. Az édesapák kissé másképpen foglalkoznak a gyermekekkel, így tőlük mást tanulnak, mint az édesanyjuktól. Óvodapedagógusként fontosnak tartjuk jelenlétüket az óvodai életben is. Becsalogatni azonban őket ebbe a varázslatos, fantáziadús, játékos világba kihívást jelent. Beszélhetünk nekik az óvodáskorú gyermek alapvető tevékenységének fontosságáról, viszont mélyebben szánt a játék üzente, ha azt maguk is megtapasztalják.

A játékos együttlét lehetőséget nyújt a résztvevők (apa-fia) közötti érzelmi kapcsolódásra, a bizalom megerősödésére.

A többéves tapasztalat során egyértelművé vált számunkra, hogy nem az úgynevezett „hagyományos szerepek” megtekintésére kell meghívni őket, ahol szemlélődőként vannak jelen, hanem aktív „játékosként” érdemes bevonnunk őket. Immár ötödik éve, hogy többszöri átgondolás után kolléganőmmel úgy döntöttünk, hogy március 15-e lesz az a nap, amelyik alkalmas arra, hogy kizárólag az édesapákat hívjuk meg nyílt napra, közös tevékenységre. Úgy gondoljuk, hogy nem a 12 pontról, a véres csatákról szükséges ilyenkor beszélni, hanem a mondókák, lovagoltatók, énekek, közös próbatételek, a mesei keret adhatja azt az ünneplés hangulatot, amit ebben a korban be tudnak fogadni az óvodás korú gyermekek. A múlt előtt tisztelegve az édesapák és gyermekek egyaránt átéljük, hogy milyen határozottan, megértőnek, elesettnek, vigasztalónak, legyőzöttnek, nyertesnek, vesztesnek, erősnek, gyorsnak, bátornak, gondoskodónak, segítőkésznek, trappoló paripának lenni röpké másfél óra alatt.

A tervezéskor szem előtt tartottuk azt, hogy egy édesapa férfimintát mutat a gyermek számára viselkedésben, gondolkodásban, problémamegoldásban. A játékos együttlét lehetőséget nyújt a résztvevők (apa-fia) közötti érzelmi kapcsolódásra, a bizalom megerősödésére, mindamelllett, hogy nagy hangsúlyt fektetünk a testi gyakorlatokra és az értelmi próbákra is. Kreativitásukat, alkotóképességüket is megtapasztalhatják a közös barkácsolás alkalmával.

Mivel az apukák léptek a lovak szerepébe, megválaszthatták, hogy nyakukba vagy hátukra veszik kis lovasaikat, a huszárokat.

A tevékenységet rendszerint a játékok során felhasznált kellékek elkészítésével indítjuk. A lányok és a fiúk differenciáltan kapnak feladatot, például a fiúk csákót, kardot, lovat készítenek, a lányok zászlót, zsebkendőt, pártát. Ebben a tanévben kis- és középcsoportunk volt, emiatt kissé eltértünk a szokásunktól, mindenki számára ugyanazt a játékot ajánlottuk fel. Fontosnak tartjuk, hogy valóban felajánlás legyen csupán, hiszen van, aki az első percekben csak szemlélődik, később jön meg a játék kedve. Legyen lehetősége bármikor ki- vagy belépni a játékba. Az apukákat érte az első kihívás: fel-

adatként azt kapták, hogy gyerekeiket kiváltsák egy játék során. A gyermekek, azaz a huszárok kiváltásakor ismert dalok hangzottak el: *Hívjad a, hívjad a falovacskát, Sárga csikó, csengő rajta, Volt egy fakatona*. Így az apukák is megtanulták a dalokat, vagy felismerhették a gyerekek által dúdolt éneket. Az énekfűzért közös énekléssel, a Kossuth-nótával zártuk. A hangbemelegítés után következett a test megmozgatása. A kis huszárok megülték lovaikat, és mondókázás közepette elkezdődött a trappolás, lovagolás gyakorlása. Mivel az apukák léptek a lovak szerepébe, megválaszthatták, hogy nyakukba vagy hátukra veszik kis lovasaikat, a huszárokat. A próbatételek sorozata nem ért itt véget, következett a jó hallás, a figyelmesség felmérése különböző játéktípusok által. Ilyen például az 1, 2, 3, *bumm* játék, amelyben a fejszámolás során 4 helyett bummot kellett mondani a soron következőnek. Kiemelkedő pillanat volt a *Haragszom, haragszom rád* nevű játék egyik momentumára, amikor a kis lovasok – a gyermekek – azt az üzenetet kapták, hogy „haragszom, haragszom rád, mert nem adtál puszit a lovadnak!”. Ezekben a pillanatokban cuppanós puszik, mosolygós lovasok, boldog, csillogó szemű paripa apukák töltötték be a teret. Bátran merem ajánlani ezt a játékot, hiszen azzal, hogy utasításokat adunk a lónak, lovasnak, be tudjuk lopni egyszerű ló-lovas kapcsolatba a szeretet kifejezésének elemeit. A bizalmi kapcsolat bizonyágtétele után nem maradt más hátra, minthogy gyorsaságról, erőnlétről, együttműködésről tegyen tanúbizonyságot a ló és a lovasa a csapatzászló többszöri megszerzésével. Végül levezetésként közösen elkészítették a játéklovat, amely otthon, újabb közös játéknak, boldog perceknek mozgatórugója lehet.

Természetesen, mint minden tevékenység megtervezésekor, figyelembe kell venni a csoport összetételét, a csoport mozgékonyágát, a gyermekek életkorát, az apukák viszonyulását a játékos tevékenység ötletéhez. A jelenlegi csoportban második alkalommal szerveztünk hasonló tevékenységet az apák számára, viszont a résztvevő édesapák között volt olyan, aki már negyedik-ötödik alkalommal vett részt apáknak szánt óvodai tevékenységen. Az ő pozitív visszajelzéseik bátorítanak egy újabb alkalom megszervezésére. Az „igazi receptet” ugyan pedagógusként sem adhatjuk meg a szülőknek, viszont örömteli, játékos élménnyel bármikor hozzájárulhatunk a minőségi idő eltöltéséhez, és meg erősíthetjük az édesapák és gyermekeik közötti kapcsolatot.